32001R0539

L 81/1 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ 21.3.2001

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 539/2001 НА СЪВЕТА
от 15 март 2001 година
за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 62, точка 2, буква б) i) от него,

като взе предвид предложението на Комисията ([1]),

като взе предвид становището на Европейския парламент ([2]),

като има предвид, че:

(1) По силата на член 62, параграф 2, буква б) от Договора, Съветът следва да приеме правилник относно визите за планиран престой за период от максимум три месеца, и в този контекст от него се изисква да определи списък на онези трети страни, чиито граждани трябва да притежават визи, когато преминават външните граници, както и на онези, чиито граждани са освободени от това изискване. В член 61 тези списъци са цитирани сред граничните мерки, които са пряко свързани със свободното движение на хора в зона на свобода, сигурност и правосъдие.

(2) Настоящият регламент е продължение на достиженията на правото от Шенген в съответствие с Протокола, който ги интегрира в рамките на Европейския съюз, наричан по-долу „Шенгенския протокол“. Той не влияе на задълженията на държавите-членки, произтичащи от достиженията на правото от Шенген, както е определено в приложение А към Решение 1999/435/ЕО от 20 май 1999 г. относно определяне на достиженията на правото от Шенген, с цел да се установи, съобразно релевантните разпоредби от Договора за създаване на Европейската общност и Договора за Европейския съюз, правното основание за всяка разпоредба или решение, които съставляват достиженията на правото от Шенген ([3]).

(3) Настоящият регламент представлява по-нататъшното развитие на онези разпоредби, по отношение на които съгласно Шенгенския протокол се разрешава по-тясно сътрудничество, и спада към областта по член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО от 17 май 1999 г. относно някои условия за прилагане на Споразумението между Съвета на Европейския Съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за обвързването на тези две държави с изпълнението, приложението и по-нататъшното развитие на достиженията на правото от Шенген ([4]).

(4) Съгласно член 1 от Протокола за позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Ирландия и Обединеното кралство не взимат участие в приемането на настоящия регламент. Следователно, и без да се засяга член 4 от този Протокол, разпоредбите от настоящия регламент не се прилагат нито за Ирландия, нито за Обединеното кралство.

(5) Определянето на онези трети страни, чиито граждани подлежат на изискването за виза, и на третите страни, чиито граждани са освободени от него, се ръководи от внимателна, подробна оценка на множество критерии, които се отнасят, наред с други неща, до нелегалната имиграция, държавната политика, обществената сигурност и до външните взаимоотношения на Европейския съюз с трети страни, като също така се отчита и принципите за регионална съгласуваност и реципрочност. Ако някоя от третите страни, които са включени в приложение II от настоящия регламент реши да въведе изискване за виза за гражданите на една или повече държави-членки, следва да се вземат мерки за механизъм на Общността, който да позволи прилагането на този принцип за реципрочност.

(6) Тъй като Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП) освобождава от визовото изискване гражданите на Исландия, Лихтенщайн и Норвегия, то тези страни не са включени в списък на приложение II към настоящия регламент.

([1]) ОВ C 177 E, 27.6.2000 г., стр. 66.
([2]) Становище от 5 юли 2000 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).
([3]) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 1.
([4]) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

(7) По отношение на лица без гражданство и признати бежанци, без да се накърняват задълженията по силата на международните споразумения, сключени от държавите-членки, и в частност Европейското споразумение за премахване на визите за бежанци, сключено в Страсбург на 20 април 1959 г., решението по отношение на изискването на или освобождаването от визи следва да се основава на третата страна, в която пребивават тези лица и която им е издала пътни документи. С оглед различията в националните законодателства, които се прилагат към лицата без гражданство и признатите бежанци, държавите-членки могат да вземат решение дали тези категории лица да бъдат субект на изискването за виза, когато третата страна, в която пребивават тези лица, и която им е издала пътните документи се явява трета страна, чиито граждани са освободени от изискването за виза.

(8) В специфични случаи, когато е оправдано прилагането на специални визови правила, държавите-членки могат да освобождават определени категории лица от изискване за виза или да им го налагат в съответствие с публичното международно право или съгласно международния обичай.

(9) С оглед на това да се гарантира, че системата се управлява открито и че потенциално заинтересованите лица са информирани, държавите-членки следва да съобщават на останалите държави-членки и на Комисията за мерките, които предприемат по силата на настоящия регламент. По същите причини тази информация също така следва да се публикува в *Официален вестник на Европейските общности*.

(10) Условията за влизането на територията на държавите-членки или издаването на визи не засягат съществуващите правила в настоящия регламент относно признаването на валидността на пътните документи.

(11) В съответствие с принципа за пропорционалност, уреден в член 5 от Договора, е както необходимо, така и подходящо да се гарантира, че общият визов режим действа ефективно, което се постига чрез приемането на регламент, с който да се направи списък на трети страни, чиито граждани трябва да притежават визи, когато преминават външните граници, както и на онези, чиито граждани са освободени от това изискване.

(12) Настоящият регламент предвижда пълно хармонизиране по отношение на третите страни, чиито граждани подлежат на изискването за виза при преминаване на външните граници на държава-членка, и на онези, чиито граждани са освободени от това изискване. И все пак, изпълнението на решението за освобождаване от изискване за виза за граждани на определени трети страни, които са изброени в приложение II, ще влезе в сила едва по-късно. За тази цел Съветът ще взима решение поотделно за всяка от тези страни на основание на доклади на Комисията,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Гражданите на третите страни, които са изброени в списъка в приложение I, трябва да притежават виза при преминаване на външните граници на държавите-членки.

2. Без да се засягат разпоредбите на член 8, параграф 2, гражданите на третите страни, които са изброени в списъка в приложение II, са освободени от задължението за виза по параграф 1, за периоди на престой не повече от общо три месеца.

3. Към гражданите на такива трети страни, които в миналото са били част от страните, които са изброени в списъците в приложения I и II, подлежат съответно на разпоредбите от параграфи 1 и 2, освен ако и докато, Съветът вземе друго решение в съответствие с процедурата, която е постановена в релевантната разпоредба от Договора.

4. Въвеждането на изискване за виза за граждани на държава-членка от трета страна от списъка в приложение II, следва да предизвика прилагането на следните разпоредби, без да се засягат разпоредбите от което и да е споразумение за освобождаване от изискване за виза, което може да е сключено между държавата-членка и съответната трета страна:

а) държавата-членка може да писмено да уведоми Комисията и Съвета относно факта, че третата страна е наложила изискване за визи;

б) като последица от такава съобщение, в срок от 30 дни след него, държавите-членки могат временно да постановят задължение за визи на гражданите на съответната трета страна, освен ако Съветът, които действа чрез квалифицирано мнозинство, реши друго преди изтичането на този срок;

в) Съветът следва да публикува в *Официален вестник на Европейските общности* временно въвеждане на изискването за виза, преди то да влезе в сила;

г) Комисията следва да провери всяко отправено към нея искане от страна на Съвета или на държава-членка, да представи пред Съвета предложение за изменение на приложенията към настоящия регламент, с което съответната трета страна да бъде включена в приложение I и да бъде отстранена от приложение II;

д) ако третата страна отмени решението си за въвеждане на изискване за виза преди приемането от страна на Съвета на такова изменение на приложенията на настоящия регламент, то засегнатата държава-членка следва незабавно да писмено да уведоми за това Комисията и Съвета;

е) Съветът следва да публикува всяко такова съобщение в *Официалния вестник на Европейските общности*. Временното въвеждане на изискване за виза за граждани на съответната трета страна следва да бъде отменено 7 дни след датата на публикуването.

Член 2

За целите на настоящия регламент, „виза“ означава разрешение, което е издадено от държава-членка, или, взето от държава-членка решение, което се изисква с оглед на:

— влизане в тази държава-членка или в няколко държави-членки с намерение за престой за общ период не повече от три месеца,

— влизане в тази държава-членка или в няколко държави-членки с цел транзитно преминаване през нейната/тяхната територия, освен за транзит на аерогара.

Член 3

Без да се засягат задълженията по силата на Европейското споразумение за премахване на визите за бежанци, подписана в Страсбург на 20 април 1959 г., признатите бежанци и лицата без гражданство:

— следва да подлежат на изискване за виза, ако третата страна, в която те пребивават и която е издала пътен документ, е една от третите страни, които са изброени в приложение I;

— могат да бъдат освободени от изискването за виза, ако третата страна, в която те пребивават и която им е издала пътен документ, е една от третите страни, които са изброени в приложение II.

Член 4

1. Една държава-членка може да допусне изключения от изискването за виза по член 1, параграф 1, или изключения от освобождаването от изискване за виза по член 1, параграф 2, когато се отнася до:

а) притежатели на дипломатически паспорти, на служебни паспорти и на други специални паспорти;

б) граждански въздушен и морски екипаж;

в) екипажа и съпровождащите лица на полети, извършвани с цел провеждане на спасителна операция или оказване на спешна помощ, както и други лица, които оказват помощ при бедствие или катастрофа;

г) гражданския екипаж на кораби, които плават в международни води;

д) притежателите на пасавани, които някои междуправителствени международни организации издават на своите служители.

2. Една държава-членка може да освободи от изискване за виза ученик, който е гражданин на трета страна от списъка в приложение I, който пребивава в трета страна от списъка в приложение II и който пътува като участник в училищна екскурзия като член на група ученици, която се придружават от учител от съответното училище.

3. Една държава-членка може да допусне изключения от освобождаването от изискване за виза по член 1, параграф 2, когато се отнася до лица, които упражняват доходоносна дейност по време на престоя си.

Член 5

1. В рамките на 10 дни от влизането в сила на настоящия регламент държавите-членки следва да уведомят останалите държави-членки и Съвета относно мерките, които са предприели съгласно член 3, второ тире, и член 4. По същия начин, в рамките на пет работни дни следва да се съобщават всякакви по-нататъшни промени по тези мерки.

2. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейските общности* за информацията за мерките, които са съобщени съгласно параграф 1.

Член 6

Настоящият регламент не засяга правомощията на държавите-членки по отношение на признаването на държави и териториални единици и на паспорти, пътни документи и документи за самоличност, издавани от техните власти.

Член 7

1. Регламент (ЕО) № 574/1999 на Съвета [1] се заменя с настоящия регламент.

2. Окончателните версии на Общите консулски инструкции (ОКИ) и на Общия наръчник (ОН), които са определени от Решение на Шенгенския изпълнителен комитет от 28 април 1999 г. (SCH/Com-ex(99) 13), следва да бъдат изменени както следва:

1. заглавието на приложение 1, част I от ОКИ и на приложение 5, част I от ОН, се заменя със следното:

   „Общ списък на трети страни, чиито граждани подлежат на изискването за виза, наложено с Регламент (ЕО) № 539/2001“;

2. списъкът в приложение 1, част I от ОКИ и на приложение 5, част I от ОН се заменя със списъка в приложение I към настоящия регламент;

3. заглавието на приложение 1, част II от ОКИ и на приложение 5, част II от ОН, се заменя със следното:

   „Общ списък на трети страни, чиито граждани са освободени от изискването за виза, наложено с Регламент (ЕО) № 539/2001“;

4. списъкът в приложение 1, част II от ОКИ и на приложение 5, част II от ОН се заменя със списъка в приложение II към настоящия регламент;

5. част III от приложение I към ОКИ и част III от приложение 5 към ОН се отменя

3. Решенията на Шенгенския изпълнителен комитет от 15 декември 1997 г. (SCH/Com-ex(97)32) и от 16 декември 1998 г. (SCH/Com-ex(98)53, rev.2) се отменят.

Член 8

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

2. За граждани на страните от приложение II, които са обозначени със звездичка, датата на влизане в сила на член 1, параграф 2 следва да се реши на по-късен етап от страна на Съвета, които действа в съответствие с член 67 параграф. 3 от Договора, на основание на доклада по следващата алинея

За тази цел Комисията следва да поиска от засегнатата страна да посочи какви задължения е готова да поеме тази страна по отношение на нелегалната имиграция и незаконното пребиваване, включително репатриране на лица, които пребивават незаконно на нейна територия, и да докладва за това на Съвета. Комисията следва да предаде на Съвета първоначален доклад не по-късно от 30 юни 2001 г., които да е придружен с всякакви полезни препоръки.

---

[1] ОВ L 72, 18.3.1999 г., стр. 2.

Предвид предстоящото приемане от страна на Съвета на акта, в който е включено горепосоченото решение, изискването по член 1, параграф 1 следва да се прилага спрямо граждани на тази страна. Членове 2 и 6 от настоящия регламент следва да се прилагат в тяхната цялост.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Брюксел на 15 март 2001 година.

За Съвета

Председател

M-I. KLINGVALL

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Общ списък по член 1, параграф 1

1. ДЪРЖАВИ

Афганистан
Албания
Алжир
Ангола
Антигуа и Барбуда
Армения
Азербайджан
Бахамски острови
Бахрейн
Бангладеш
Барбадос
Беларус
Белийз
Бенин
Бутан
Босна и Херцеговина
Ботсуана
Буркина Фасо
Бурма/Мианмар
Бурунди
Камбоджа
Камерун
Капо Верде
Централноафриканска република
Чад
Китай
Колумбия
Конго
Кот Д'Ивоар
Куба
Демократична република Конго
Джибути
Доминика
Доминиканска република
Египет
Екваториална Гвинея
Еритрея
Етиопия
Федерална република Югославия (Сърбия и Черна Гора)
Фиджи
Бивша югославска република Македония
Габон
Гамбия
Грузия
Гана
Гренада
Гвинея
Гвинея Бисау
Гвиана
Хаити
Индия
Индонезия
Иран
Ирак
Ямайка
Йордания
Казахстан
Кения
Кирибати
Кувейт
Киргизстан
Лаос
Ливан
Лесото
Либерия
Либия
Мадагаскар
Малави
Малдиви
Мали
Маршалски острови
Мавритания
Маврций
Микронезия
Молдова
Монголия
Мароко
Мозамбик
Намибия
Науру
Непал
Нигер

Нигерия

Северна Корея

Северни Мариански острови

Оман

Пакистан

Палау

Папуа Нова Гвинея

Перу

Филипините

Катар

Русия

Руанда

Сейнт Китс и Невис

Сейнт Лучия

Сейнт Винсент и Гренадин

Сао Томе и Принсипи

Саудитска Арабия

Сенегал

Сейшелски острови

Сиера Леоне

Соломонови острови

Сомалия

Южна Африка

Шри Ланка

Судан

Суринам

Свазиленд

Сирия

Таджикистан

Танзания

Тайланд

Коморски острови

Того

Тонга

Тринидад и Тобаго

Тунис

Турция

Туркменистан

Тувалу

Уганда

Украйна

Обединени арабски емирства

Узбекистан

Вануату

Виетнам

Западна Самоа

Йемен

Замбия

Зимбабве

2. ИНСТИТУЦИИ И ТЕРИТОРИАЛНИ ВЛАСТИ, КОИТО НЕ СА ПРИЗНАТИ ЗА ДЪРЖАВИ ОТ НИТО ЕДНА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА

Източен Тимор

Палестинска власт

Тайван

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Общ списък по член 1, параграф 2

1. ДЪРЖАВИ

Андора
Аржентина
Австралия
Боливия
Бразилия
Бруней
България
Канада
Чили
Коста Рика
Хърватия
Кипър
Чешка република
Еквадор
Естония
Гватемала
Ватикана
Хондурас
Унгария
Израел
Япония
Латвия
Литва
Малайзия
Малта
Мексико
Монако
Нова Зеландия
Никарагуа
Панама
Парагвай
Полша
Румъния (*)
Салвадор
Сан Марино
Сингапур
Словакия
Словения
Южна Корея
Швейцария
Съединени американски щати
Уругвай
Венецуела

2. СПЕЦИАЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ РАЙОНИ (САР) НА КИТАЙСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

Хонконг САР (1)
Макао САР (2)

(1) Освобождаването от изискване за виза се прилага само спрямо притежателя на паспорт от „Специален административен район Хонконг“ („Hong Kong Special Administrative Region“).

(2) Освобождаването от изискване за виза се прилага само спрямо титуляри на паспорт от „Специален административен район Макао“ („Região Administrativa Especial de Macau“).

(*) Виж член 8, параграф 2.